8 Het woud van Anlier

LENGTE: 19 km

VERTREKPUNT: In Heinstert, een dorp tien kilometer ten zuiden van Martelange, rij je richting Vlessart. De weg loopt het woud van Anlier in. Je komt langs de 'Gros Chêne', een geklasseerde oude eik die er slecht aan toe is. Een kilometer verder daalt de asfaltweg af naar de vallei van de Rulles: waar de beek onder de rijweg stroomt, is er een kleine parkeerplaats bij een informatiebord. Een rood-wit bewegwijzerd GR-pad kruist op die plaats de weg. Hier vertrekt de wandeling.
Wandelaars die de wandeling met 2 kilometer willen inkorten, moeten de alternatieve startplaats gebruiken. Deze bevindt zich bij een parkeerplaats op de kleine weg van Habay-la-Neuve naar Martelange, meer precies waar deze weg over de Rulles loopt, ongeveer 8 kilometer ten noorden van Habay-la-Neuve.

AANDACHTSPUNTEN: We volgen brede en smalle bospaden en een paar keer is het wat zoeken naar een weinig gebruikte oude bosweg. Verdwalen in dit enorme woud is niet onmogelijk en als je van het juiste pad afwijkt kom je terecht tussen herten en everzwijnen. Zoekend naar alternatieve wegen bij het voorbereiden van deze tocht kwamen wij keer op keer in de problemen.

TOPOGRAFISCHE KAARTEN NGI: 68/3-4 (1:20.000)

het heldere water van de Rulles

uitzicht van op de plaats Schass

Het woud van Anlier is een van de grootste wouden van België. Er leeft enorm veel wild en van oktober tot januari wordt er intensief gejaagd. Wandelaars worden getolereerd (als ze het tenminste rustig houden en geen honden meebrengen) maar

er zijn amper voorzieningen. Uitgezette wandelingen zijn er nauwelijks en bewegwijzering ontbreekt dan ook grotendeels op onze wandeling. Alleen op het gedeelte langs de Petit Rulles kunnen we rekenen op de bewegwijzering van twee legendarische lange afstandswandelpaden, de GRAE Ardennen-Eifel (tegenwoordig GR151) en de Gaume Buissonière.
Bij het begin van de herfst zorgt de bronstijd van de mannelijke edelherten hier voor een groots spektakel. Het burlen van deze indrukwekkende dieren zorgt dan voor een unieke magische sfeer in het woud. Vele toeristen luisteren vanuit de wagen naar dit overweldigend geluid van opwinding en van vechtpartijen tussen rivaliserende mannetjes, naar het schijnt is het dan soms zelfs filerijden op de asfaltwegen die door het woud lopen. Wil je de dieren van naderbij observeren in de bronstijd, kan je maar beter voorzichtig zijn.
Vele heldere beken stromen door het enorme woud, de Rulles en de Petit Rulles zijn de belangrijkste. Deze beken zijn zeldzame voorbeelden van natuurlijk water dat niet vervuild is, langs hun volledige loop is er immers geen bewoning en wordt er geen landbouw beoefend. Tijdens deze wandeling maak je uitgebreid kennis met deze waterloopjes.

BESCHRIJVING

Naar het Croix Louis

Vertrek aan de overkant van de parkeerplaats in noordoostelijke richting over een grasweg door sparrenbos. De weg wordt een pad dat langs de rand van het bos in de meer open vallei van de Rulles komt te lopen. Tien minuten na het vertrek laat je een brugje en een pad ernaartoe rechts liggen. Net erna verlaat je de rood-witte bewegwijzering die rechtdoor loopt: jij slaat linksaf in een holle weg. Snel laat je een zijweg links liggen en je gaat rechtdoor over de brede kiezelweg. Deze loopt tussen het bos en de Rulles. Je blijft dezelfde bosweg volgen zonder acht te slaan op zijwegen. Onderweg passeer je een grote rechtopstaande gedenksteen opgericht door de 'Chasseurs de la Forêt d'Anlier'. Na meer dan anderhalve kilometer op deze bosweg steek je een asfaltweg over. Hier bevindt zich de alternatieve startplaats.
Aan de overkant van de asfaltweg zijn er twee verharde boswegen en een weinig gebruikt pad links. Je neemt de linkse van de twee verharde boswegen. Snel laat je een zijweg links liggen en je stapt over een beekje. Je gaat een gans eind dezelfde weg door het bos volgen, zonder te letten op zijwegen. De kiezelweg stijgt zacht en wordt gaandeweg meer met gras begroeid.
Anderhalve kilometer na de asfaltweg draai je met de weg mee naar links, de weg wordt hier een zeer mooie bosweg die verder stijgt. Wanneer je zicht krijgt op de zendmasten van Vlessart, begint de weg zacht te dalen. Op een brede weg die van links komt ga je rechtdoor. Toen wij er waren was deze weg een echte modderpoel. De weg loopt door een sparrenbos. In dit sparrenbos moet je op de splitsing scherp rechtsaf slaan in een andere bosweg.

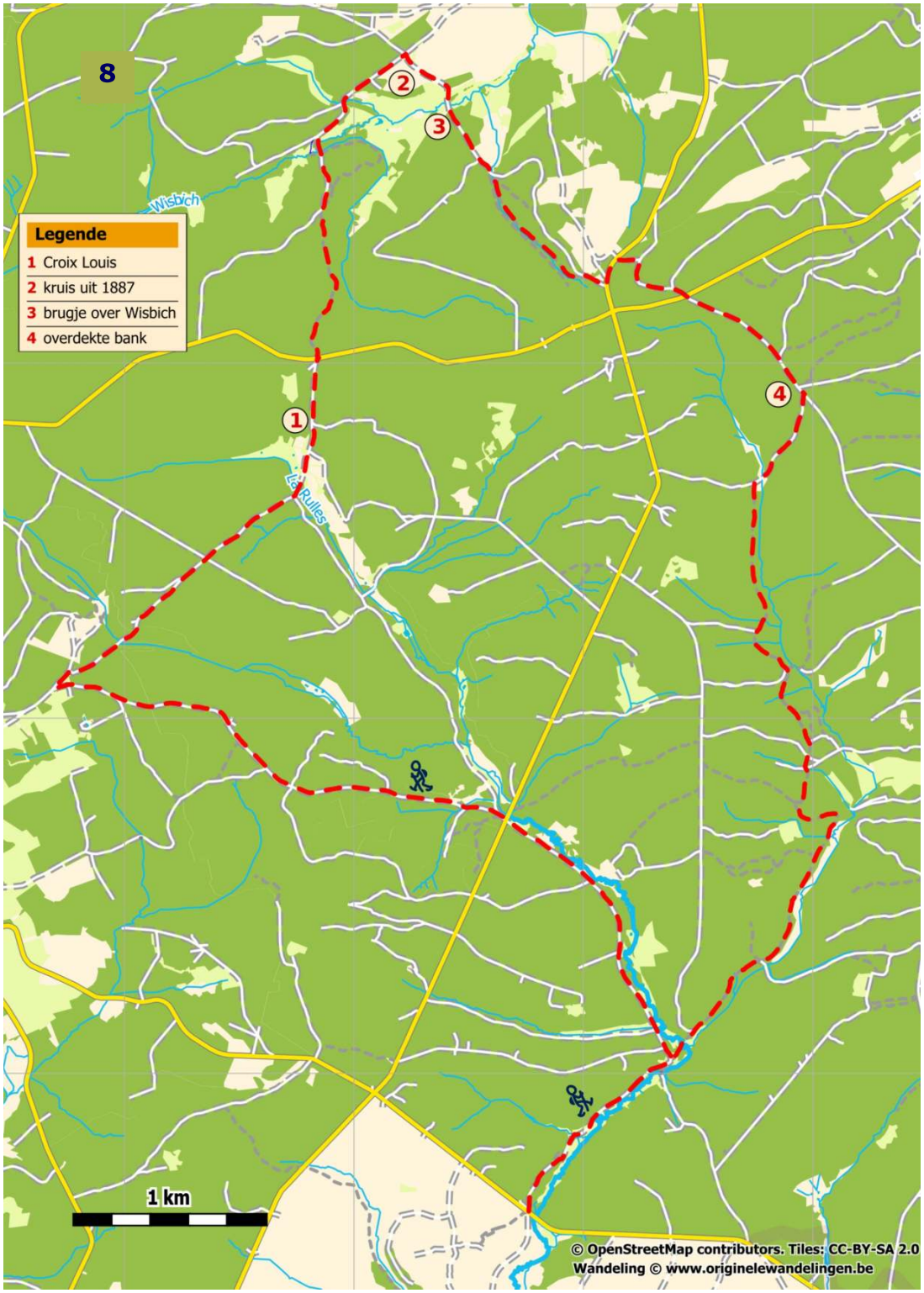

Slechts honderd meter verder moet je de weg verlaten en je moet goed opletten om het juiste pad te vinden: wijk even uit naar rechts om dan verder te lopen over een mooi graspad tussen sparren. Op de splitsing neem je het linkse pad. Het pad daalt af naar een beekje. Aan de andere kant van het beekje volgt een kort klimmetje waarna het pad naar links draait en verbreedt. Je blijft altijd in noordoostelijke richting verder gaan. Op een kruispunt steek je een brede rechtlijnige bosweg over en je houdt dezelfde richting aan, nu zacht dalend. Wat verder is het belangrijk om niet de bosweg te volgen die naar links draait, maar blijf rechtdoor gaan. Beneden komt er een weg van rechts, je gaat hier rechtdoor en je steekt de prille Rulles over. Je stijgt over een brede weg door jong bos en je komt bij het Croix Louis (1). Dit vonden wij een ideale rustplaats.

Door een afgelegen deel van het woud

Bij het kruis laat je een zijweg rechts liggen en je volgt de brede weg verder. Deze brengt je vlug bij een asfaltweg. Hier steek je over en enkele tientallen meters verder ga je schuinlinks in een dalend en oud bospad. De weg daalt in een valleitje. Een beekje loopt van links naar rechts over het pad en je daalt nog wat verder. Je komt langs een bron links van het pad, het bronbeekje loopt onder de weg. Voorbij het beekje volg je het pad verder. Als het pad onduidelijk wordt, blijf je even gewoon rechtdoor lopen tot op een grasweg langs de rand van een sparrenbos: deze grasweg volg je naar rechts. Snel splitst de weg, je volgt de linkse weg. Als je bij een volgend sparrenbos komt, eigenlijk niet meer dan een smalle strook sparren, loop je naar links langs de rand van de sparren, tot je rechtsaf kan in een bosweg. Vergis je niet: de weg is weliswaar weinig gebruikt maar het is toch een echte weg en niet zomaar een bemoste terreinplooi. De weg daalt en brengt je bij de bosrand. Hier loop je even rechtdoor over het gras tot bij een helder beekje, de Wisbich. Volg dit beekje even maar snel, enkele meters voor het beekje een haakse bocht naar rechts maakt, steek je het beekje over en je klimt tot op een mooie grasweg. Rechtsaf over deze grasweg.

De weg brengt je bij een volgende beek, de Ruisseau des Caves. Hier laat je een pad links liggen, je steekt de beek over en je volgt je de brede weg naar rechts. De weg stijgt en brengt je bij een kruis uit 1887 (2), hier sla je rechtsaf en je daalt door een grote plek in het woud die enkele jaren geleden gekapt werd en ondertussen alweer een jong bos wordt. Je daalt opnieuw af naar de Wisbich die je oversteekt (3). Aan de andere kant van het beekje loop je het bos in en je stijgt over een veel gebruikt bospad door sparren. Je komt bij de bosrand langs een grote plek met jong bos links en je moet hier goed uitkijken: waar het veel gebruikte bospad naar rechts draait doe jij dit niet, jij blijft namelijk rechtdoor gaan langs de rand van het jong bos. Je daalt snel af naar een beekje. Dit beekje moet je een gans eind volgen, tot bij de bron. Vlak naast het beekje en aan de rechterkant ervan vind je de oude weg die je moet opgaan. De weg ligt vol rottende bomen en is daardoor niet zo gemakkelijk begaanbaar. Regelmatig zal je op de berm tussen beek en weg moeten lopen. Als de beek zich splitst, ga je aan

de linkerkant van de beek lopen. Ook deze weg is niet veel gebruikt, maar hij brengt je wel helemaal boven bij de bosrand. Hier loop je met een grasweg tot op een asfaltweg.

Langs de Kleine Rulles

De asfaltweg volg je een 150 meter naar links. In de bocht verlaat je de asfaltweg en je neemt aan de rechterkant een met gras begroeide bosweg. Je moet goed uitkijken: vrij snel lijkt het alsof de weg gewoon naar links draait maar in werkelijkheid is dit een splitsing: sla hier rechtsaf in een weinig gebruikte bosweg. De weg draait om een bronvalleitje aan de linkerkant. Als de weg om het valleitje is gelopen sla je op een grasweg rechtsaf en je komt op een volgende asfaltweg. Gewoon oversteken hier. Je volgt de berijdbare bosweg over een afstand van ongeveer 800 meter, zonder acht te slaan op zijwegen.

Je komt bij een overdekte bank (4) op 500 meter hoogte en je bevindt je hier op een oude Romeinse weg. Zo een 20 meter voorbij de overdekte bank sla je rechtsaf in een grasweg door sparrenbos. Je ziet hier de rood witte bewegwijzering van het Sentier de Grande Randonnée GR151 en de blauwe bewegwijzering van het pad van de Gaume Buissonière. Onze wandeling loopt tot op het einde samen met deze wandelpaden en je kan de bewegwijzering dus gewoon volgen. Toch hebben we ervoor gekozen om het laatste gedeelte van de wandeling ook in detail te beschrijven, want het zou niet de eerste keer zijn dat iemand op dit stuk toch het spoor en de bewegwijzering kwijtraakt.

De grasweg door het sparrenbos dus. Je blijft de weg gewoon volgen, hij daalt af naar de Petit Rulles. Wat verder sla je linksaf in een pad langs sparren. Het pad loopt een eind vlak en evenwijdig met de Petit Rulles. Na een tijd draait het pad naar rechts om een zijbeekje over te steken. Het pad loopt even wat hoger en daalt dan weer af om een volgend zijbeekje over te steken. Hierna komt het pad weer in de vallei te lopen maar niet voor lang: je komt bij een ander pad en dit steek je over om dan een stijgend pad op te gaan dat zich van de vallei verwijdert. Je loopt even wat hoger in een sparrenbos om dan weer snel af te dalen naar een volgend zijbeekje. Na de oversteek van dit beekje volgt een klimmetje en je komt bij een brede grasweg. Deze brede grasweg steek je over en je volgt het pad verder. Bij het einde van een open plek draait het pad naar rechts. Een bosweg steek je over en je loopt verder. Rode en gele strepen op de bomen tonen dat dit pad gebruikt wordt als geweerlijn bij klopjachten. Wat verder draait het pad naar rechts, weg van de geweerlijn. Het pad maakt dan een bocht naar links om dan de geweerlijn te dwarsen en af te dalen naar de vallei van de Petit Rulles. Rechtsaf. Je zal nu in de hoofdvallei blijven lopen, door sparren. Uiteindelijk kom je op de plaats waar de Rulles van rechts komt. Je steekt deze beek over via een houten brugje en wat verder kom je op een plaats waar je bij het begin van de wandeling reeds kwam. Rechtdoor, de laatste kilometer is identiek aan de eerste. Tenzij je naar de alternatieve vertrekplaats wil, dan sla je rechtsaf na het brugje over de Rulles.

Notities